

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова
Доброслав Руков

като разгледа дело номер **3770** по описа за **2010** година докладвано от съдия **Доброслав Руков**, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Б. Ц. Е. от гр. М. срещу решение, постановено в открито заседание на 04.02.2010 г. по наказателно от административен характер дело № 10123/2009 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 79887 от 03.07.2009 г, издадено от Началник „АНД”, отдел „Пътна полиция” – С..

С посоченото НП на касатора наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 лева, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 47, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща представител. След заседанието от процесуалния му представител са постъпили писмени бележки, в които са доразвити изложените в жалбата доводи.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество е неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя, който е бил и очевидец на нарушението. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 10.06.2009 г., в село Горни Богров, касаторът е управлявал лек автомобил Фиат с ДК № М 4711 АТ със скорост 83 км/ч, при разрешени за населено място 50 км/ч. Нарушението е констатирано с помощта на радарен скоростомер TR 4, с № 143.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 79887/10.06.2009 г., връчен Е., който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото няма данни, по какъв начин решението на СРС е съобщено на Е., поради което следва да се приеме, че подадената на 15.02.2010 г. /вх. 4795/ жалба е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени бланкетни оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Неоснователно е и твърдението, че АУАН е следвало да бъде съставен в присъствието на двама свидетели. Константна е съдебната практика по прилагането на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Съставянето на АУАН само в присъствието на един свидетел не е съществено нарушение на административно производствените правила, стига нарушението да е установено по категоричен начин и да са налице данни за самоличността на извършителя и неговата вина.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде

оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение, постановено в открито заседание на 04.02.2010 г. по наказателно от административен характер дело № 10123/2009 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 19 състав.

Решението е окончателно.